

Ψοεμπορικὸν Μορφερράτου εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Καπνικαρέας γωνίαν τῆς Ὁδοῦ Ἑρμοῦ. Αὐτὰς τὰς ἡμέρας γίνεται καὶ ἡ ἀδυναμία τῶν μικρῶν παιδιῶν, τῶν τρυφερῶν κορασιῶν, καὶ ἐνίοτε τῶν περοφυουσῶν δεσποινίδων. Τὰ ὑπόγεια τοῦ εἶναι μία μεγάλη Παιγνιο-Ἔκθεσις. Ὅλη ἡ Γερμανία καὶ οἱ Παρίσιοι εἶναι ἐκεῖ μέσα. Τί κούκλαις ποῦ ἔχουν κατὰ γράμμα τὸν διάβολο μέσα τους, διότι ἐνῶ τῆς γυρνᾶς, αὐταὶ παίζουν ὅλαις ταῖς γαλλικαῖς ὀπερέταις, τί λύκοι, τί ἀρνιά, τί τόπια, τί φορητὰ κουζίνας, τί φορητὰ νοικοκυριά καὶ πόσα καὶ πόσα! Καθ' ἡμέρας πωλοῦνται τὰ παιγνίδια ἀπὸ τὰ ὑπόγεια καὶ θὰ κάμετε καλὰ νὰ κάμετε ἐγκαίρως τὰς προμηθείας σας, μήπως τὰ εὑρητε τὴν παραμονὴν τοῦ Νέου Ἑτους κενά. Ἐπάνω εἶναι ἡ κοσμηματικὴ δι' ὅλην τὴν μεσαίαν τάξιν, τὰ βελουδένια ρισοῦ, τὰ φθινὰ φορέματα Κυριῶν, τὰ ἄνθη, τὰ λεπτολογήματα, καὶ τὰ ψηλολογήματα! Ὅσαι καὶ ὅσοι γνωρίζετε τὸν κ. Μορφερράτον, παρακαλέσατέ τον νὰ σᾶς δείξῃ τὸν τενόρον ποῦ ἔχει κρυμμένον ἐντὸς μιᾶς κασέλας!

Οἱ νυκτοκλέπται εἶνε καὶ ἱερόσυλοι! Ἐξήτησαν προχθὲς τὴν νύκτα νὰ ἐκβιάσωσι τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας... τοῦ Βουγᾶ. Εὐτυχῶς ἐν τῷ ἔργῳ ἐν τῇ ἐκδίσει τῆς θύρας ἐξήγειρε τὸν ἐκεῖ που παραφυλάσσοντα κλητῆρα, ὁ κλέπτης ἔσπευσε νὰ ἐναγκαστῇ, ὡς οἱ ἀρχαῖοι καταδικαζόμενοι, τὸν βωμὸν τοῦ... οὐρητηρίου, βρὲ τί κάμνεις αὐτοῦ, ἐρωτᾷ ὁ κλητῆρ, δὲν βλέπεις; ἀπαντᾷ ὁ κλέπτης, καὶ τί εἶσαι; λέγει ὁ κλητῆρ, ὑπάλληλος τῆς γαλλικῆς πρεσβείας!! ἀποκρίνεται ὁ παστρικός, στάσου νὰ ἴδω τὰ διπλωματικά σου ἔγγραφα, τοῦ λέγει ὁ κλητῆρ, κ' εὐρίσκει ἀντὶ φακέλλων κλειδιά, λουκετα, ἐργαλεῖα καὶ σοῦ τὸν κουβαλεῖ τὸν κύριον εἰς τὴν πρεσβείαν... τοῦ κρατητηρίου.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Μοραδικόν. Καθ' ἣν ὥραν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Παπαπάνου προεδρεύοντος, συνεδρίαζε τὸ πλημμελειοδικεῖον, ὁ δὲ νεαρὸς προεδρεύων ἐξήτει ὅλην αὐτοῦ τὴν αὐστηρότητα ἐπὶ τοῦ συνωστίζομένου πλήθους ἀέργων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ ἀπῆτει τὴν ἀραίωσιν αὐτοῦ, αἰφνιδίως εἰσέρχεται τίς νομίζετε; ὁ πρίγκηψ Ἀθρινόπουλος μετὰ τὴν λευκὴν του γραβάταν καὶ μετὰ ὅλην τὴν περιγκηπικὴν του ἡλιθιότητα.

— Βγάλτε τον ἔξω! τί θέλει αὐτός ἐκεῖ, κλητῆρ κλητῆρ, ἔξω ἔξω τὸν ἀχρεῖον βροχηδὸν ὅλαι αὐταὶ αἱ λέξεις ἐπέπεσαν ἐπὶ τῆς πτωχῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀθρινοπούλου· ἀλλ' οὐδὲς μετὰ μοναδικὴν ἀπάθειαν καὶ μετὰ ἐν βλακῶδες μειδιάματι δυνάμει **Devastation**:

— Μὴ ζουλεύης, τοῦ λέγει, μὴ ζουλεύης!!!

Καὶ ἐνῶ ὑπὸ τῶν κλητῆρων ἐξεπέμπετο σθερμηδὸν, ἄφρινεν ὀπισθὲν του τοὺς ἐκδικητικὸς λόγους:

— Μὴ ζουλεύης, σοῦ εἶπα, εἶσαι ὑπὸ τὴν προστασίαν μου!..

ΑΘΗΝΑΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ.

Πρὶν ἀκόμη αἱ προσεγγίζουσαι λαμπροφανεῖς ἡμέραι τῶν ἑορτῶν μᾶς παρασύρουν ἐκεῖ ὅπου οἱ ἀθηναῖκοι περίπατοι γραφικώτερον καὶ θορυβώδεστερον ἐκδηλοῦνται· πρὶν ἀκόμη, διάσχίζοντες τὰς ὁδοὺς — δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν καὶ ναοὺς —

τῶν δύο ἀδελφωμένων θεῶν Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου, συγκομίσωμεν ἐντὸς τῆς μνήμης μας τὰ πλουτῆ καὶ τὴν εὐχροίαν καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, προβαλλόντων ὡς οἷον τε φιλαρεσκώτερον τὰς βιτρίνας των, καὶ παρακολουθήσωμεν τὰς ἀεικινήτους περιπατητοῦς τῶν ὁδῶν ἐκείνων, αἵτινες ὡς πεταλοῦσαι βομβοῦσαι καὶ συμπυκνούμεναι περὶ τὰ ἐπέραστα ἐκεῖνα ἄνθη τοῦ δένδρου τῆς ζωῆς, ὅπερ καλεῖται πολυτέλεια, παριστῶσι συγχρόνως τὴν διπλὴν ὄψιν τῶν βδελλῶν διὰ τὰ θυλάκια τῶν συζύγων ἢ τῶν πατέρων, ἅτινα ἀνιλεῶς ἐκφυζῶσι, καὶ τῶν μελισσῶν διὰ τὰ θυλάκια τῶν ἐμπόρων ἐν οἷς, ὡς ἐν κυψέλῃ, ἐναποθέτουσι χρυσοῦν μέλι· πρὶν ἀκόμη ἐν τῇ ἀγορᾷ μας τὰ μαγικά Χριστούγεννα ὑποδηλούμενα εἰς μυρία γαργαλιστικὰ ἐδέσματα, μεγαλοπρεπῶς καὶ ἀφθόνως παρατεταγμένα, καταστήσωσι λιποθύμους ἐξ ἡδονῆς τοὺς στραῆγους, ἃς ἐνδιατρίψωμεν καὶ πάλιν εἰς τὰ προσφιλή μας Κυριακὰ δειλινά· ποτὲ δὲν παρήλθον ἐμπρός μου, χωρὶς νὰ μοῦ ψιθυρίσουν κάτω τι.

* * *

Μίαν ἀπὸ τῆς τελευταίας Κυριακῆς, ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Σταδίου, ἐσταμάτησα διὰ νὰ γίνω θεατὴς μακρᾶς παρελάσεως ἁμαξῶν· αἱ ἁμαξὶ στρατιωτικώτατα ἀκολουθοῦν ἡ μία τὴν ἄλλην· ὁ κροταλισμὸς τῶν μαστιγῶν τῶν ἁμαξήλατων, ὁ κρότος τῶν τροχῶν, αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἐγειρόμενος κονιορτός, ἡ θέα τῶν ἐν ταῖς ἁμάξαις, ἡ πανηγυρικωτέρα καὶ μᾶλλον γοργῶς οὕτως εἰπεῖν ἐκδηλουμένη ζωὴ, τῶν ἁμαξοδρομούντων ἢ ὑπεροχὴ ἀπέναντι τῶν ἄλλων ταπεινῶν πεζῶν τοῦ λιθοστρώτου, ἐπιβάλλει ἐπὶ τῶν διαβατῶν, οἵτινες σταματῶντες καὶ στρέφοντες πρὸς τὴν παρελάσιν καὶ πολλάκις βράθυμῳ ὀφθαλμῷ καταμετροῦντες τὰς ἁμάξας, παρακολουθοῦσιν ἕως οὗ καὶ ἡ τελευταία ἐξαφανίζεται εἰς τὴν καμπὴν τῆς ὁδοῦ. Εἶνε γάμος. Ἐπὶ τῆς πρώτης ἁμάξης φέρονται ἐκτεθειμένα τὰ στέφανα. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐναποτίθενται οἱ νεόνυμφοι· ὁ γαμβρὸς, εὐρωστός ἐργάτης ἴσως, μετὰ ὀζώδεις χεῖρας καὶ μαύρην ἐνδυμασίαν, ξυρισμένος, μετὰ ἐστριμμένον τὸν μύστακα, καὶ τὸν πῖλον λοξῶς ἐπὶ τοῦ κροτάφου ἀποκλίνοντα· ἡ νύμφη, εὐθυτενὴς ὡς ἡ νυμφικὴ λαμπὰς της, καὶ ὡς ἐκεῖνη πάλιν ἀνηλεῶς ἐκλευκανθεῖσα ὑπὸ τὰς ἀφθόνους βαφὰς τοῦ ψιμυθίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνέλαβον νὰ τὴν καλλύνωσιν αἱ πρὸς τοῦτο περὶ αὐτὴν ταχθεῖσαι ἀκολουθοῦσιν οἱ συμπεθέροι ἐντὸς εἰκοσι περὶπου ἁμαξῶν· πᾶσαι αἱ ἡλικίαι ἀντιπροσωπεύονται μετὰ τὴν αὐτῶν. Ἐκάστη ἁμαξὴ ἐνέχει ἰδιόζοντα χρωματισμόν. Μία ἐξ αὐτῶν φέρει ζευγὸς πρεσβυτῶν φεσφορῶν· ἴσως εἶνε τὰ πεθερικά· ἡ γραῖα φαίνεται συναθροίσασα τὰ ἐναπομεινάντα λείψανα τῆς πάλαι ποτὲ φιλαρεσκείας διὰ νὰ τοποθετήσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της εὐπρεπέστερόν τοῦ συνήθους τὸ σεβαστὸν φέσι της· σκέπτομαι ὅτι δυνατόν νὰ ᾔην ἡ πενθερὰ τῆς νύμφης, καὶ δρέγομαι νὰ ἐξακριβώσω ἐπὶ τοῦ προσώπου της τὰς τρικυμίας τὰς ὁποίας ἐν τῷ μέλλοντι ὠρίσθη τυχὸν νὰ ὑποστῇ ἡ νεόνυμφος· ἀλλ' ἡ ἁμαξὴ φεύγει ταχεῖα, πρὶν λειτουργήσῃ ἡ φυσιογνωμικὴ μου δεινότης. Ἐν ἄλλῃ ἁμάξῃ συνωθεῖται δλόκληρος οἰκογένεια, συγκειμένη ἐκ τρογγύλου Κυρίου, τετραγώνου Κυρίας, ἐνὸς βρέφους, δύο θυγατέρων, δύο υἱῶν, καὶ μιᾶς ὑπηρετρίδας. Ἡ ἐπομένη φέρει δύο δεσποινίδας, αἵτινες κάθηνται πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἡνιόχου· τὸ ἄρρεν, τὸ ὅποιον ἐνεκαθιδύθη ἀπέναντι αὐτῶν, ἐδιδάχθη νὰ τηρῇ ἐν παντὶ τὴν ἀνδρικήν ὑπεροχήν. Ἐν ἄλλῃ ἁμάξῃ οἱ ὀφθαλμοί μου προσθάνουσι νὰ συλλάβωσι τὰς τσαλέτας τριῶν νεανίδων· εἶνε ὁμοιομόρφως ἐνδεδυμέναι· φορέματα χρώματος μενεξέ, χεῖρες μετὰ προσοχῆς τηρούμεναι οὕτω πως, ὥστε νὰ μὴ χάνεται ἀθέατος